

Medlemmers Nydelse af Understøttelse kunde begynde, har jeg set en overordentlig Betyggelse for Kassernes Bestaaen og Udvikling. Dette Forhold blev imidlertid fuldstændig forrykket ved Loven af 27. Oktober. Som den ærede foregaaende Taler (Dalsgaard) bemærkede, skete der ved Loven af 8. Februar en lille Ændring, idet der blev sat en Frist af en Maaned mellem Indtrædelsen og Nydelsens Begyndelse. Nu har det høje Folketing foreslaaet dette ændret til 2 Maaneder; det er jo noget bedre, men jeg anser det dog for at have været heldigere, om vi var kommet tilbage til Lovens oprindelige Bestemmelse. Dette, at Adgangen til Kasserne har været saa overordentlig let, har nemlig bevirket en Tilgang af Folk, som efter Arbejdsløshedsinspektørens Opgivelse ikke hørte hjemme i dem; det er især i Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse og i nogle af de Kasser, der omfatter kvindelige Arbejdere, dette har været Tilfældet. Efterhaanden som Faren blev observeret, blev der af Arbejdsløshedsinspektøren og Kasserne selv opstillet det Krav, at de, der ønskede Adgang til dem, skulde dokumentere, at de havde haft 26 Ugers Arbejde ved Faget i Løbet af de sidste 12 Maaneder; men om denne Fordring er blevet overholdt, er vel tvivlsomt. Den Omstændighed, at Kassernes Medlemsantal er steget saa betydeligt, tyder nærmest paa, at den ikke er blevet overholdt overalt. Da jeg synes, at det er en god regulerende Bestemmelse, som muligvis var lettere at overholde, hvis den fandtes i selve Loven, vil jeg anse det for særdeles ønskeligt, om den kunde blive optaget i Loven, samtidig med at vi kommer nærmere, om end ikke helt tilbage til den tidligere Frist mellem det Tidspunkt, da Arbejderen indtræder i Kassen, og det Tidspunkt, da han kan begynde at hævde Understøttelse.

Jeg ved ikke, om der haves — jeg ser det i hvert Fald ikke i Statistisk Departements Efterretninger af 24. Maj d. A., der i øvrigt udførligt behandler Arbejdsløsheden her i Landet forrige Aar — en Opgørelse over, hvor mange arbejdsløse Udlændinge der var her i Landet forrige Aar, og jeg kan altsaa heller ikke se, om kun de fastboende Udlændinge er medtagne, eller om ogsaa de, der har midlertidigt Ophold her i Landet, er optagne i Kasserne; og en saadan Optagelse kunde vel lade sig udføre, naar der ikke findes nogen Frist mellem Indtræden og Ydelsens Begyndelse. Jeg har set, at der offentlig er klaget over, at Udlændinge har Ophold her i Landet og spiser med af det danske

Brød. Jeg skal nu ikke komme ind paa eller opfordre til en Drøftelse af dette Forhold, thi det er sikkert en Sag, der maa tales nærmere om i Udvalget; men er det saaledes, at Udlændinge ikke alene tager Ophold her i Landet, men ogsaa modtager Penge af de danske Arbejdsløshedskasser til at leve for, saa synes det mig, at der er god Grund til en Prøvelse af dette Forhold. Jeg ser, som sagt, ikke noget derom i Statistisk Departements Efterretninger; men det menes at forholde sig saaledes, og jeg skulde derfor anse en nærmere Prøvelse for ønskelig.

Det er jo ikke saa længe siden, det høje Ting viste mig den Ære at vælge mig til Medlem af Arbejdsløshedsnævnet, det var først efter Landstingsmand Poul Rasmussens Død, og derfor har det ikke været mig muligt i den korte Tid, et godt halvt Aar, at komme ind i de mange forskellige Sager, som hører under Arbejdsløshedsnævnet, men jeg har den Opfattelse, og jeg ønsker her at udtale den, at de Herrer, som har siddet i Nævnet som Kassernes Repræsentanter, varetager deres Hverv med megen Forstaaelse og med Villie og Interesse for at undgaa enhver berettiget Klage, og der er flere af Kasserne, der holder meget god Justits. Men der er et Forhold, som jeg tror maa underkastes en Prøvelse, og det er enkelte Kassers Administration, thi Arbejdet er og maa utvivlsomt være vokset meget betydeligt i den senere Tid og kan maaske nok være vokset enkelte Kassers Administration over Hovedet. Enkelte Steder er der maaske ogsaa under det overvældende Arbejde, der har været, handlet lidt, jeg vil bruge det milde Udtryk, paa bedste Beskub; der er vist nogen, der har faaet for lidt, der er andre, der maaske har faaet for meget; saaledes er det i hvert Tilfælde forebragt mig; der er andre Ting dette Forhold vedrørende, der har været forebragt mig, og som jeg har bragt videre, og som ved Undersøgelse har vist sig at være rigtige, saa jeg er ogsaa tilbøjelig til at tro, at det, jeg her nævner, forholder sig rigtigt.

Om det høje Folketing ikke har ment, at Regeringen og Rigsdagen skulde kunne udrede disse og andre i Folketingets Betænkning angivne Forhold, det ved jeg ikke, men jeg ser i denne Betænkning, som vi jo ikke har haft ret mange Timer til at studere, at man har foreslaaet nedsat en Kommission, der skulde udrede Forholdene. Jeg maa sige, at det er ikke med store Forventninger, jeg ser hen til Resultatet af Kommissionens Arbejde, men jeg tør selvfølgelig ikke sige, at det ikke kan